

VASS TIBOR VERSE

Vesszein

hesszelek egy bögnélküli pincércsajt ▲ felfogás kérdése, tokajban bögnélküli pincércsajt hesszelni felér egy fehér sevolé nyújorki böngészésével, nem hesszeltem még élőben nyújorkot, tokajt annál inkább a túltengő magyar szakosok és hessztéták idején ▲ egy délután, jó régen, ledőltem a kisházban, nem nyújork, nem tokaj, tíz percet adtam magamnak, adott egy nyújorki sevolé-böngészős álmat a tíz perc, ez a bögnélküli pincércsaj most itt van, az idő pontos rögzítése végett írom, nem látni át rajta, nem a bögnélküli pincércsaj veddfelkéiről beszélek, az ablaküvegek sötétítettek, kifelé láthatok rajtuk az álomban ▲ tíz perc volt az

egész, amit adtam magamnak a kisházban, abból a nyújorki sevoléböngészős álom pár másodperc lehetett csupán, hessz-kimó asszony mászik, az idő pontos rögzítése végett: nagyon rám, nagyon rajtam ▲ mélen kaptam pár fotót jó régen egy nyújorki nyilvános, egyszemélyes vécéről a következő tárgy mezővel: *te el tudnád végezni?*, egy eleven tér kellős közepén állt a henger alakú vécé, mellette egy fehér sevolé, ablaküvegei sötétítettek, nem a sevoléről beszélek, be nem lehet látni rajtuk, de belülről kifelé mindent, ott jönnek-mennek a henger alakú, nyilvános vécé körül az emberek, az az érzésed, hogy hesszelnek, miközben

tényleg nem, furcsa, hogy bizonyos helyzetekben egyáltalán nem ad biztonságot a tudat, hogy bátran végezhetéd a dolgodat, mert nem látnak, és mire rájössz, hogy az zavar, hogy te látod őket, már befostál, mert nem merted időben letolni a gatyádat, de a forró, habzó testlé szaga észhez térít, felfogás kérdése: valósággal megnyugtat, milyen jó, hogy mások ezt nem látják, nem érzik, rájössz eleven tered biztonságára a sötétítés mögött, értékelni kezded mint érzést, felitatod a forró, habzó testleved, vidáman indulsz a henger alakú, nyilvános vécéből, szabadulva pár percre a hasi diszkomfortérezéstől, pár ruhadarabtól, mert

pótalsót, pótzoknit nem hord magánál mindig az ember, még ha fostos hajlamú is ▲ a bögnélküli pincércsajjt, ahogy hesszelem, nektár cseppen tokaj szőlőhesszein ▲ átlátni a szándékán is, nem tokajéről beszélek, hessz madár, hessz, egy hasonló bögnélküliség alsó ívére kerestél rá a besötétített sevroléből ▲ tokajban is álmodtam már, adtam magamnak tízperceket, jellemző, hogy tokajban a kisházamról álmodom, nyújork az a kisházban jön be, én meg a bögnélküli pincércsajjtak itt és most, az idő pontos rögzítése végett írom, elkezdett hesszelni ▲ tokajban lehet egy nektárcseppnyi nyújorkból, a bögnélküli pincércsajjt megáll velem

szemben az ellenfényben, alakja henger alakú és nyilvános ▲ alsó, mint kifelé menet rajtam a henger alakú, nyilvános vécéből, rajta sincs, kizárt, hogy az imént fosta volna össze épp, itt felfogás kérdése a hiány, az eleven tér, a szeméremajkak szembetűnő léte, szépen nyugszanak a henger alakú, nyilvános testen, azaz inkább kifelé irányulnak, teresülnek a testből, akár a fehér sevrolé bal első ajtókilincse, kicsit kopottabb, mint a többi, a hesszelletésből gondolom, ez az ajak is az lehet, épp annyira türemkedik ki, nem a kilincsről beszélek, hogy sejtetni vélje, hol a kulcs helye, az a kis henger, ahová ha bedugod, az egész test eleven tér lesz, menten

mozgathatóvá válik, felfogás kérdése, feltárul a nyújorknyi minden, tiéd tokaj összes hesszpresszős lánya ▲ ebben az álomban a szemed sötétített ablak, s a valóság mégis kicsoda hatalom, látsz mindent, befelé nem látnak ▲ eszelős a hesszelős tér, ha eleven, nem látják, ha arról álmodom, egyszer a fosáson is úrrá leszek, ellenfényben, laza csiklómozdulattal fizetek egy a világörökség kitüremkedő szeméremajkának látszó tokaji utcában, koncepcióból nem lesz rajtam alsó, a sevrolé-kulcs viszont nálam, a henger alakú és nyilvános testű, bögnélküli pincércsajjtak jattot adok, mert tokajban a borralaló szónak legalább annyira nincs értelme, mint nyújorkban a hessznek ▲

(Megjelent a *Partium* 2008. nyári számában.)

